

Windows – Udostępnianie w sieci

Spis treści (wg obrazków):

Centrum sieci i udostępniania

Rysunek 1: Centrum sieci i udostępniania..... 2

Jak połączyć ze sobą dwa komputery siecią?

Czym jest adres IP?

Rysunek 2: Polecenie IPCONFIG /all 3

Jak ustawić statyczny adres IP?

Rysunek 3: Właściwości karty sieciowej..... 3

Rysunek 4: Ustawienia adresów IP..... 4

Udostępnianie plików w sieci

Zmiana nazwy komputera i grupy roboczej

Rysunek 5: Narzędzie do zmiany nazwy komputera i grupy roboczej 4

Udostępnianie plików w grupie roboczej

Rysunek 6: Inne komputery w sieci..... 5

Rysunek 7: Udostępnianie niezaawansowane 5

Rysunek 8: Wszystkie podpanele udostępniania zaawansowanego..... 6

Rysunek 9: Ścieżka sieciowa 6

Rysunek 10: Logowanie się, aby otrzymać dostęp do plików 6

Rysunek 11: Pliki w udostępnionym folderze..... 7

Jak sprawdzić, co udostępniamy w sieci?

Rysunek 12: Lista udostępnionych folderów w Zarządzaniu komputerem 7

Pulpit zdalny

Rysunek 13: Zezwalanie na połączenia pulpitu na komputerze hosta..... 8

Rysunek 14: Interfejs programu pulpitu zdalnego 8

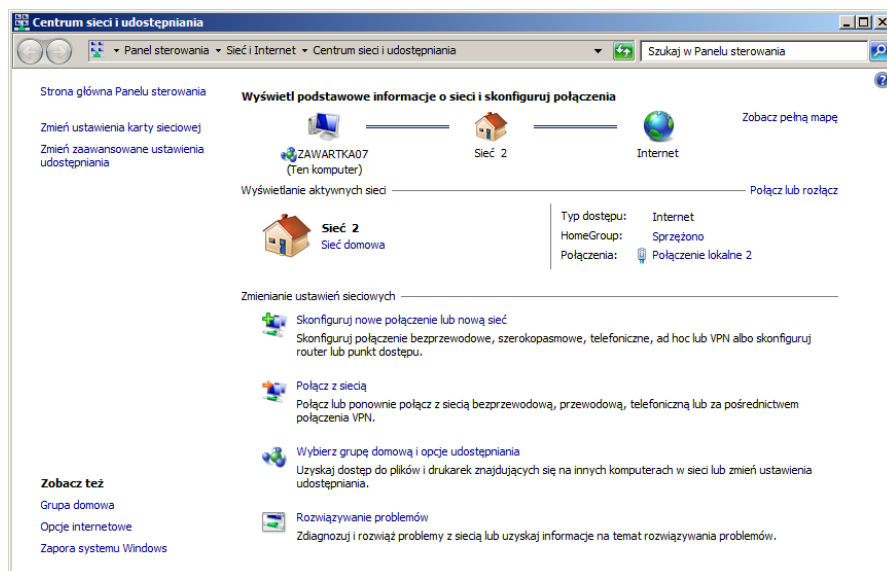
Rysunek 15: Działanie pulpitu zdalnego 9

Pomoc zdalna

Rysunek 16: Okno pomocy zdalnej..... 9

Centrum sieci i udostępniania

To tutaj prawdopodobnie zacznie się cała nasza przygoda z udostępnianiem plików, zmianą adresów IP, ustawień kart sieciowych itd. Jest to zakładka w panelu sterowania pozwalająca nam na łączenie się z sieciami, rozwiązywanie problemów, konfigurowanie kart sieciowych i udostępniania.

Rysunek 1: Centrum sieci i udostępniania

Jak połączyć ze sobą dwa komputery siecią?

Aby dwa komputery mogły komunikować się ze sobą, muszą być w tej samej sieci. W Windowsie 7 mógł to być nawet zwykły kabel LAN poprowadzony z jednego komputera, do drugiego, w Windowsie 10 takie założenie jest nieco trudniejsze do zrealizowania, ale też da się to zrobić. Zwykle urządzenia w sieci są jednak podpięte do Routera, który zarządza dostępem do internetu, przydzielaniem adresów IP, ewentualnie przekierowywaniem portów itd. Sieć „na kablu” zawsze będzie dużo szybsza niż połączenie WiFi, więc jeśli zależy nam na prędkości połączenia między komputerami w sieci lub do internetu, powinniśmy rozważyć podpięcie urządzeń do routera kablem.

Czym jest adres IP?

Jest to numer identyfikujący nasz komputer w sieci lokalnej (wewnętrzny/lokalny) lub w całym internecie (zewnętrzny). IPv4 składa się z czterech członów po 8 bitów (na przykład 192.168.0.103). Adres IP zwykle nie jest stały i nie jest przypisany do konkretnego urządzenia. Może zmieniać się na przykład przy ponownym podłączeniu się do sieci.

Aby sprawdzić nasz adres IP i kilka innych ciekawych numerków, możemy uruchomić cmd i wpisać polecenie **ipconfig /all**.

```

Konfiguracja IP systemu Windows

Nazwa hosta . . . . . : Zawartka
Sufiks podstawowej domeny DNS . . . . . :
Typ węzła . . . . . : Nie
Routing IP włączony . . . . . : Nie
Serwer WINS Proxy włączony . . . . . : Nie

Karta Ethernet Połączenie lokalne 2:

Sufiks DNS konkretnego połączenia :
Opis . . . . . : Karta Intel(R) PRO/1000 MT Desktop Adapter #2
Adres fizyczny . . . . . : 08-00-27-91-CC-03
DHCP włączony . . . . . : Nie
Autokonfiguracja włączona . . . . . : Tak
Adres IPv6 połączenia lokalnego . . . . . : fe80::9442:b8e0:bffe:5306:18(Preferowane)
Adres IPv4 . . . . . : 192.168.0.128(Preferowane)
Maska podsieci . . . . . : 255.255.255.0
Brana domyślna . . . . . : 192.168.0.1
Identyfikator Iaid DHCPv6 . . . . . : 30254215
Identyfikator DUID klienta DHCPv6 : 00-01-00-01-25-32-7C-60-00-00-27-26-B5-E0
Serwery DNS . . . . . : 192.168.0.1
NetBIOS przez Tcpip . . . . . : Włączony

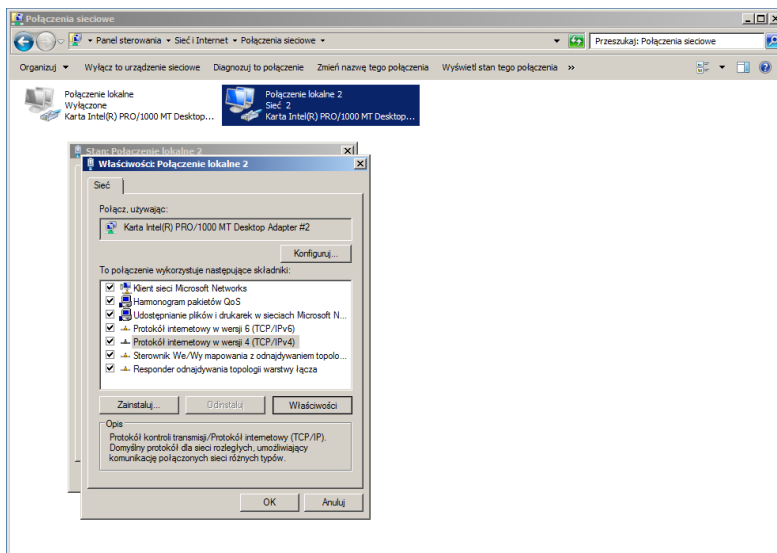
Karta tunelowa isatap.{E3C8D972-1EDD-4799-9A33-F8E98D748102}:

Stan nośnika . . . . . : Nośnik odłączony
Sufiks DNS konkretnego połączenia :
Opis . . . . . : Karta Microsoft ISATAP #2
Adres fizyczny . . . . . : 00-00-00-00-00-00-E0
DHCP włączony . . . . . : Nie
Autokonfiguracja włączona . . . . . : Tak
  
```

Rysunek 2: Polecenie IPCONFIG /all

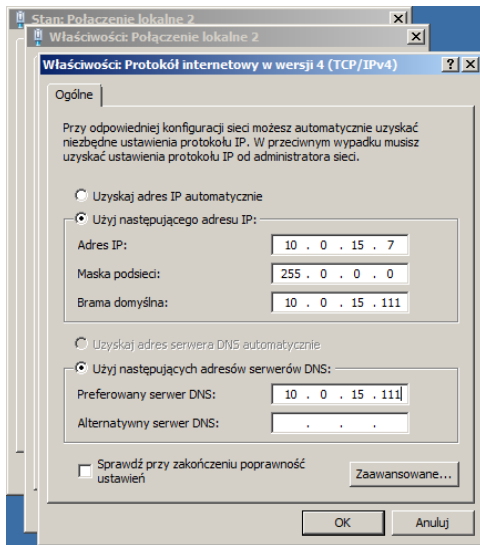
Jak ustawić statyczny adres IP?

O ile ustawienie statycznego adresu zewnętrznego może wymagać dodatkowych kosztów u dostawcy i trochę roboty, zmiana adresu lokalnego, jest bardzo prosta i przede wszystkim darmowa.

Rysunek 3: Właściwości karty sieciowej

Wchodzimy w centrum sieci i udostępniania, a następnie wybieramy „Zmień ustawienia karty sieciowej”. Tam dwuklikamy naszą kartę i przechodzimy do jej właściwości. Następnie zaznaczamy „Protokół internetowy w wersji 4” i ponownie klikamy przycisk „Właściwości”.

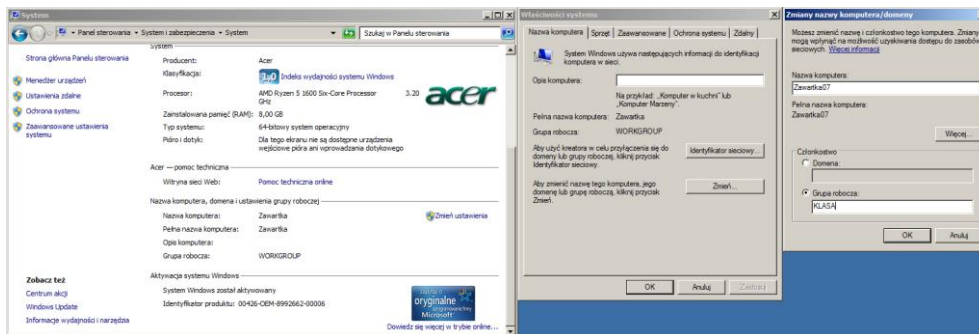
Rysunek 4: Ustawienia adresów IP

Po pierwsze, zaznaczamy radio „Użyj następującego [...]”. Potem wystarczy tylko wybrać adres IP, który chcemy uzyskać, bramę domyślną i serwery DNS. W tym ostatnim najłatwiej po prostu przepisać bramę domyślną. Ważne jest, aby wszyscy członkowie podsieci mieli tę samą maskę podsieci (czyli co najmniej jeden oktet adresu na początku powinien być ten sam u wszystkich) i bramę domyślną. Jeśli nic nie zepsuliśmy, po restarcie karty sieciowej powinniśmy mieć połączenie internetowe. Jeśli nie, najprawdopodobniej adres IP się powtórzył w danej sieci i musimy wybrać inny, lub powstał jakiś inny, dziwniejszy problem.

Udostępnianie plików w sieci

NAS, czyli Network Attached Storage to technologia pozwalająca nam na udostępnianie plików, folderów, urządzeń itp. wszystkim komputerom w naszej podsieci. W systemie Windows komputery te dodatkowo muszą pracować w tej samej grupie roboczej. NAS znajduje zastosowanie przede wszystkim w korporacjach, szkołach, czy innych miejscach pracy, ale równie dobrze może służyć nam w domu, gdy na przykład chcemy przenieść rodzinne zdjęcia z jednego komputera na drugi, a nie chce nam się łączyć z pendrive’em czy przepinać dysków.

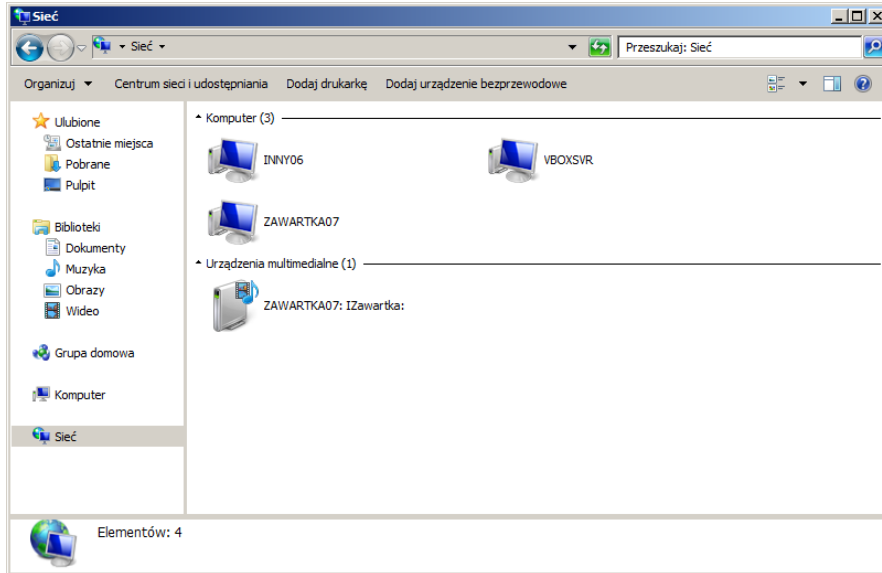
Zmiana nazwy komputera i grupy roboczej

Rysunek 5: Narzędzie do zmiany nazwy komputera i grupy roboczej

Aby zmienić nazwę, pod jaką inne komputery będą nas widziały w sieci domowej lub roboczej, wchodzimy we właściwości systemu w panelu sterowania, następnie klikamy „Zmień ustawienia” obok sekcji o grupach roboczych i w końcu, na otwartym oknie „Zmień...”. Możemy tu wybrać także grupę roboczą, w której chcemy pracować. Zmiana nazwy wymaga restartu komputera.

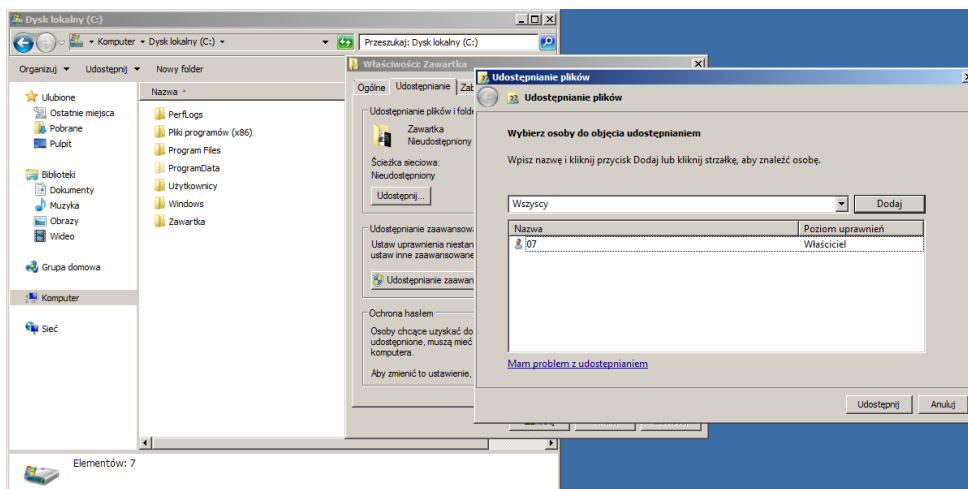
Udostępnianie plików w grupie roboczej

Rysunek 6: Inne komputery w sieci

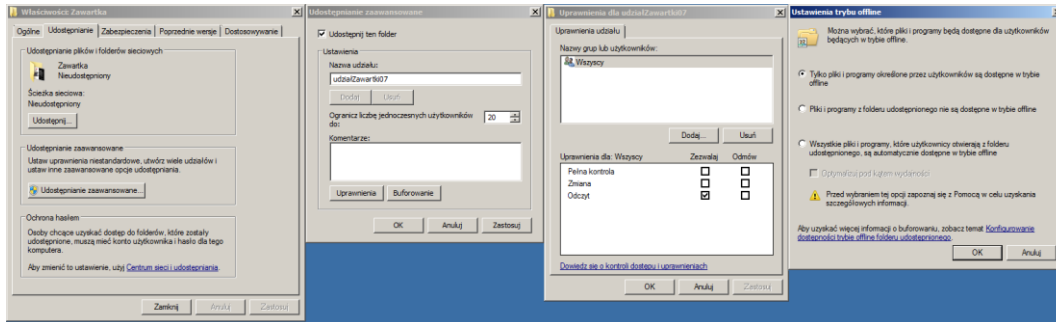
Komputery podłączone do tej samej podsieci i będące w tej samej grupie roboczej będą wyświetlane w zakładce „Sieć” w eksploratorze. Mogą sobie one udostępniać różne pliki z dysku na określonych zasadach.

Aby udostępnić dany folder, dysk, pendrive lub CD-ROM, wchodzimy w jego właściwości, a następnie w zakładkę „Udostępnianie”. Udostępnić możemy na dwa sposoby – po prostu oraz w sposób zaawansowany (co wymaga admina). Najpierw zajmiemy się udostępnianiem zwykłym. Wystarczy kliknąć przycisk „Udostępnij...”, wybrać osoby, z którymi chcemy się plikiem podzielić i zatwierdzić.

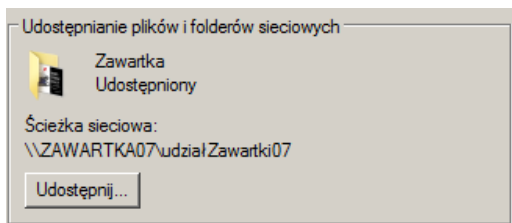
Rysunek 7: Udostępnianie niezawansowane

Drugą metodą jest Udostępnianie zaawansowane.

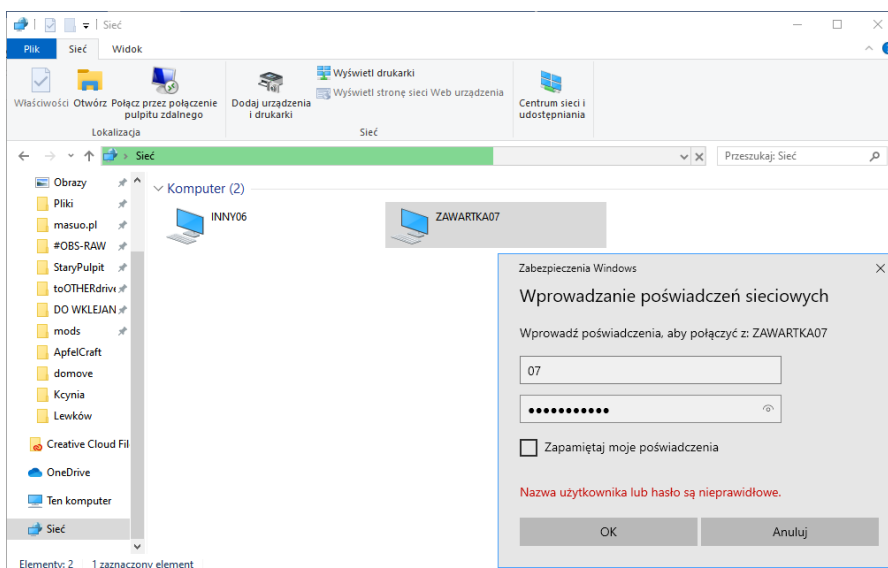
Rysunek 8: Wszystkie podpanele udostępniania zaawansowanego

Działa to oczywiście na tej samej zasadzie, co zwykłe udostępnianie, ale w pakiecie dostajemy też kontrolę uprawnień dla danych osób próbujących odczytać zawartość folderu, ustawienia trybu offline, komentarze, udziały itp.

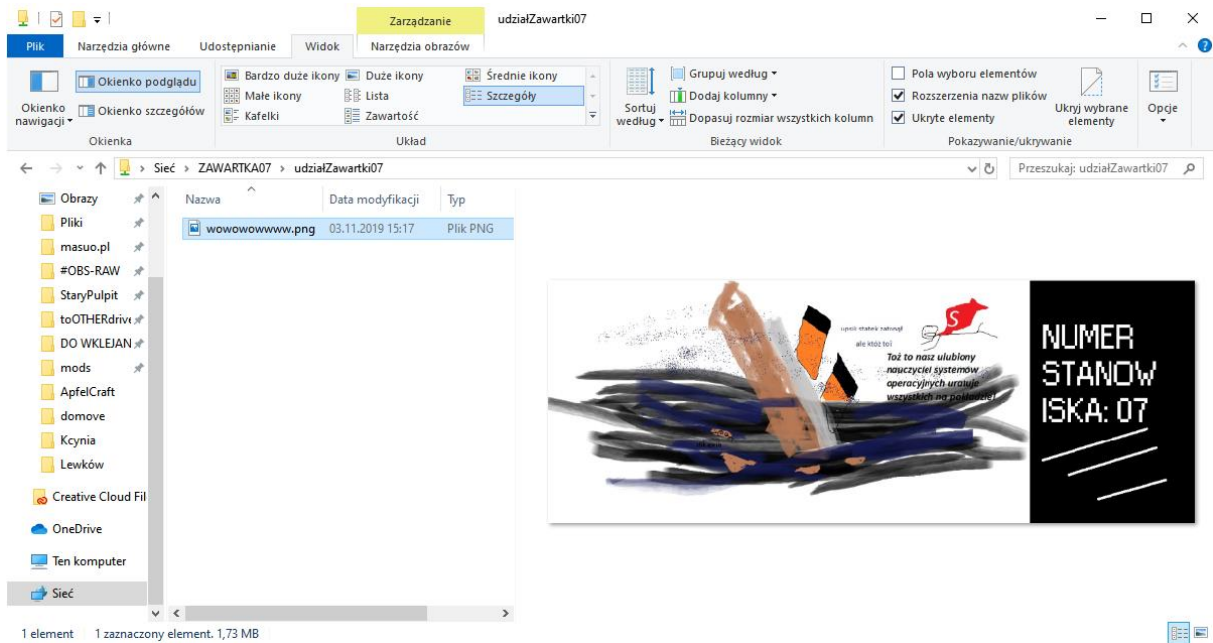
Rysunek 9: Ścieżka sieciowa

Po udostępnieniu, we właściwościach pokaże się ścieżka sieciowa folderu. Od teraz każdy komputer w tej grupie roboczej, po wpisaniu jej lub wejściu przez eksploratora, będzie mógł podejrzeć pliki w środku. Podobnie możemy zrobić z drukarkami, tyle że robimy to przez panel „Urządzenia i drukarki”, zamiast przez eksploratora Windows (niestety nie posiadam drukarki przy sobie więc screenshotu brak).

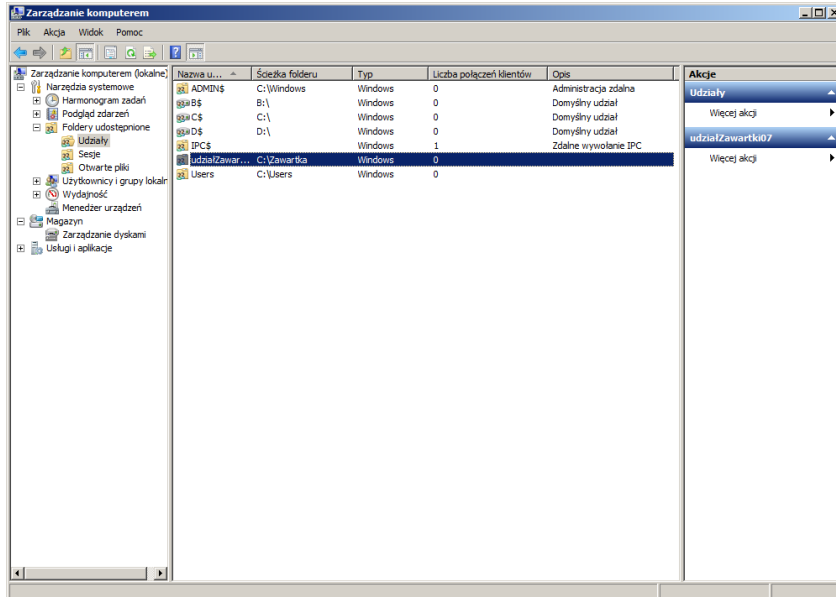
Rysunek 10: Logowanie się, aby otrzymać dostęp do plików

Aby uzyskać dostęp do plików na innym komputerze, wchodzimy w „Sieć”, następnie zwykle musimy podać login i hasło osoby, która udostępniła folder. Gdy wszystko się uda, powinniśmy móc zobaczyć nasze cudne pliki.

Rysunek 11: Pliki w udostępnionym folderze

Jak sprawdzić, co udostępniamy w sieci?

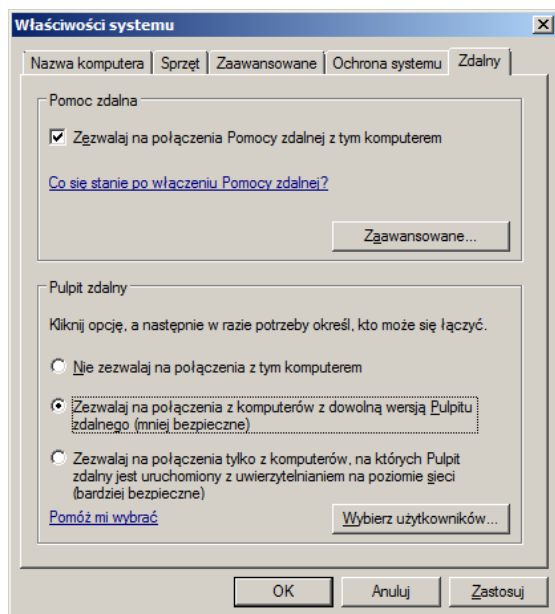

Rysunek 12: Lista udostępnionych folderów w Zarządzaniu komputerem

Aby ujrzeć wszystkie udostępnione foldery i szczegóły o nich, wchodzimy w Zarządzanie komputerem, a następnie z drzewka wybieramy Foldery udostępnione > Udziały. Jest tu pokazana między innymi pełna ścieżka folderu, podłączeni klienci, opis czy uprawnienia.

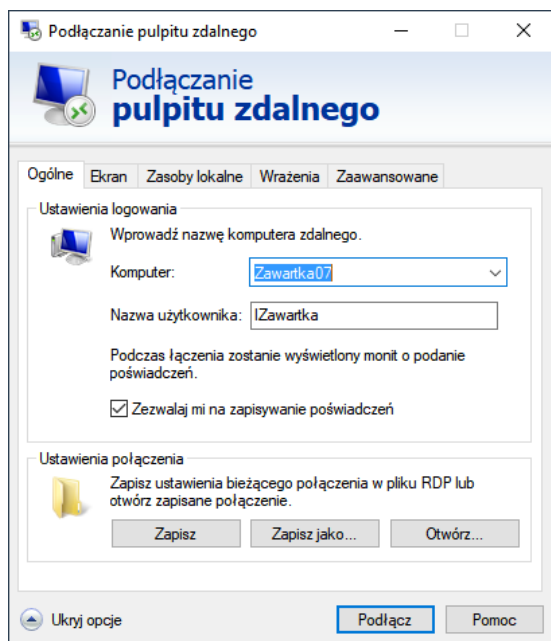
Pulpit zdalny

Jest to jedno z ciekawszych funkcji Windowsa, pozwala nam na kontrolowanie jednego komputera przy użyciu innego, zwykle podłączonego do tej samej sieci. Aby pierwszy raz uruchomić pulpit zdalny, na komputerze hosta (tym kontrolowanym) wchodzimy we właściwości systemu, a następnie w zakładce „Zdalny” zezwalamy na połączenia pulpitu zdalnego. Domyślnie z komputerem będą mogli łączyć się tylko Administratorzy, jeśli chcemy dodać innych użytkowników, klikamy przycisk poniżej.

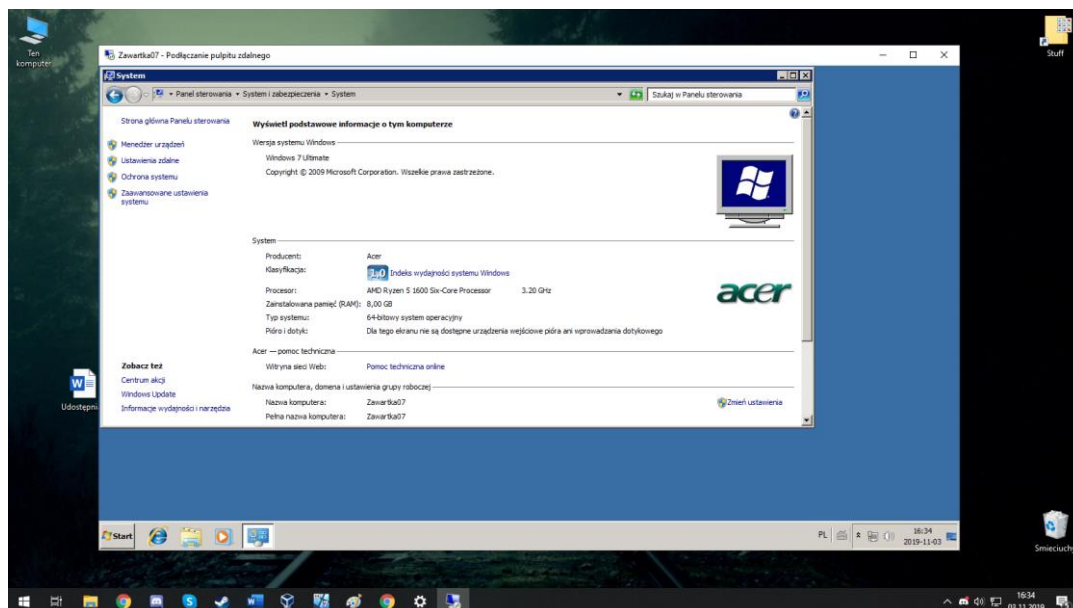

Rysunek 13: Zezwalanie na połączenia pulpitu na komputerze hosta

Od teraz w każdej chwili możemy połączyć się z tak skonfigurowanym komputerem. Wystarczy, że na innym komputerze uruchomimy program „Podłączanie pulpitu zdalnego”, wpisujemy nazwę komputera oraz użytkownika i nacisniemy „Podłącz”.

Rysunek 14: Interfejs programu pulpitu zdalnego

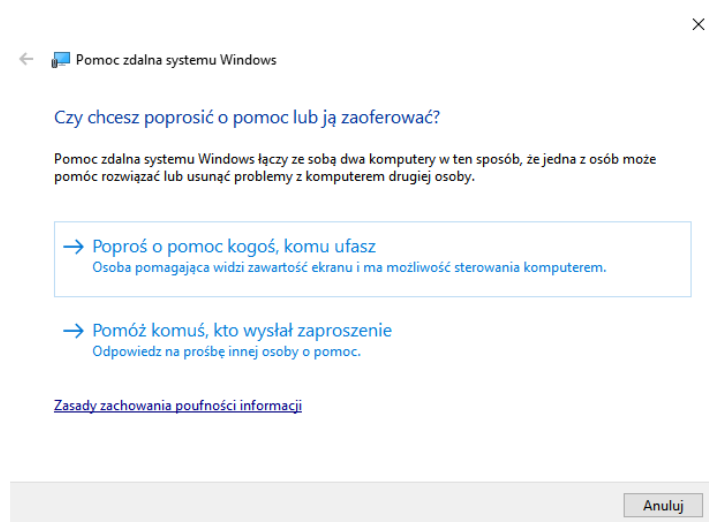

Rysunek 15: Działanie pulpitu zdalnego

Po podłączeniu się do pulpitu, komputer hosta wyloguje obecnie aktywnego użytkownika, a my dostaniemy dostęp do wcześniej wybranego. Program w swojej oryginalnej wersji jest dosyć mozolny, ale i tak pozwala nam na dosyć sprawne kontrolowanie innego komputera, co może nam zaoszczędzić wiele czasu. Na większe odległości (poza tą samą siecią) bardziej sprawdzi się jednak oprogramowanie pokroju TeamViewera.

Pomoc zdalna

Funkcja pozwala na poproszenie kogoś o pomoc w rozwiązaniu różnych problemów z komputerem. Aby ją aktywować, wpisujemy w menu start „Zaproś”, a odpowiednia opcja powinna się pokazać. W oknie wybieramy, czy chcemy poprosić o pomoc, czy jej udzielić. W przypadku tej pierwszej opcji, możemy zapisać kod uwierzytelniania w pliku, wysłać mailem itp. Jeśli chcemy pomóc, otwieramy taki plik i nasz komputer jest gotowy do służenia pomocą. Pomoc zdalna różni się od pulpitu zdalnego tym, że bieżący użytkownik nie zostanie wylogowany, a nam zostanie po prostu udostępniony jego ekran.

Rysunek 16: Okno pomocy zdalnej